

Abstract

The objectives of this research were to 1) analyze needs, readiness, factors, and limitations for developing the agro-tourism in the community, and 2) analyze the managing approach and the model for the agro-tourism by the community participation of Sai-Mai District. This research was a community-based research (CBR). The research design integrated quantitative and qualitative approaches conducted in Sai-Mai District areas where the eight pilot projects of the agro-tourism in Sai-Mai District were developed. These projects were as follows: 1) Learning Center for Organic Waste Management; 2) Tree-Tat's Hydroponic Farm; 3) Phanthat's Mushroom Farm; 4) Sakchai's Paddy Fields; 5) School of New Theory in Agriculture; 6) Cha Pae (Sgt. Pae) 's Sufficient Agro-Farming; 7) Lung Nga – Pa Ladda (Uncle Nga – Aunt Ladda) 's Agricultural Way; 8) Chatuchot Suburban Agriculture. The target groups were the land owners and the representatives from Sai-Mai District Office who participated as the research participants.

The results revealed that the eight land owners wanted to develop their plots of land as the tourist attractions and the tourist learning centers. However, there were some differences in terms of readiness depending on the condition of the land, occupation; identity; expertise of the land owners. In terms of factors and limitations for the tourism development of Sai-Mai District, the results included management; cooperation; public relations; improving infrastructure for better convenience, cleanliness, and safety for tourists; provision for learning management; having the agricultural yields throughout the season; and different types of tourists and their interests. The managing approach for the first phase of the agro-tourism, it was that Sai-Mai District Office should be the main center for the public relations through various media channels. The researcher set the managing approach for the agro-tourism by the community participation of Sai-Mai District into two groups. These were the public land visiting group, and the private and individual land visiting group. The model for the agro-tourism by the community participation of Sai-Mai District was for a variety of three programs of one-day excursion for the tourists to choose according to their preference.

Key Words: Agro-Tourism; Community Participation; Sai-Mai District

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการ ความพร้อม ปัจจัยและข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร รวมทั้งศึกษา แนวทางการบริหารจัดการและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเขตสายไหม เป็นการวิจัยฐานชุมชนหรือการวิจัยท้องถิ่น (Community Based Research หรือ CBR) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในพื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรนาร่องของเขตสายไหมจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ ศูนย์เรียนรู้การแปรรูปชะอัญชัญ สวนผักไร้ดินทรีธรรมชาติ ฟาร์มเห็ดพันธุ์ช นาว้าวศกัณฐ์ โรงเรียนเกษตรทฤษฎีใหม่ สวนเกษตรพอเพียงจำเป๊ะ วิถีเกษตรลุงหง่า-ป่าลัดดาและ เกษตรชนกรุงจุโชติ กลุ่มเป้าหมายคือเจ้าของพื้นที่ และผู้แทนจากสำนักงานเขตสายไหมเข้าร่วมเป็นทีมวิจัย ผลการวิจัยพบว่า เจ้าของพื้นที่ทั้ง 8 แห่งมีความต้องการที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้แต่ความพร้อมของพื้นที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะของพื้นที่ ลักษณะอาชีพ เอกลักษณะ ความชำนาญของแต่ละแห่ง ปัจจัยและข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยว คือการบริหารจัดการ การประสานงาน การประชาสัมพันธ์ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงพื้นที่ให้สะดวก สะอาดปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การให้ความรู้ การมีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรตลอดฤดูกาล ความแตกต่างของประเภทนักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจ ดังนั้นแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในระยะเริ่มต้น สำนักงานเขตสายไหมจะ เป็นศูนย์กลางหลักใน การประชาสัมพันธ์ผ่าน ช่องทางต่างๆโดย กำหนดแนวทางการบริหาร กลุ่มพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเยี่ยมชมพื้นที่ราชการ และกลุ่มเยี่ยมชมพื้นที่เอกชนกับส่วนบุคคล โดยมีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่เขตสายไหมออกมาในรูปแบบการจัดการท่องเที่ยว เชิงเกษตรใน 1 วันที่แตกต่างกันใน 3 โปรแกรม เพื่อให้นักท่องเที่ยว ผู้สนใจสามารถเลือกได้ตามความต้องการที่แตกต่างกันไป

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การมีส่วนร่วมของชุมชน เขตสายไหม